

From: JANA KOPPOVA <JASMISEK@seznam.cz>
Sent: Monday, December 14, 2020 8:52 PM
To: zolnercik.ivo@nspka.cz
Subject: poděkování

Vážený pane řediteli,

ráda bych touto formou poděkovala za příkladnou péči, která byla poskytnuta mému tatínkovi, p. Milanu Koppovi, na lůžkách vašeho zařízení. Tatínek byl z důvodu vážného úrazu krční páteře řadu let upoután na invalidní vozík a lůžko a jeho stav se v průběhu let postupně komplikoval v souvislosti se špatnou inervací prakticky celého těla. V důsledku těchto potíží došlo k nutnosti připojit jej na umělou plicní ventilaci, se kterou dále fungoval v domácím prostředí. V době přípravy na domácí plicní ventilaci se poprvé dostal na lůžka ARO a následně NIP v Nemocnici Orlová. Od této doby (r.2015) se na lůžko oddělení vedeného prim. Bělíkem dostal poté ještě několikrát a při postupném zhoršování jeho stavu vlivem úrazu a jeho komplikací nakonec shodou okolností na tomto pracovišti bohužel i zemřel.

Už při první hospitalizaci jsme mohli zaznamenat veliké úsilí, ruku v ruce s vysokou profesionalitou a odbornými znalostmi jak lékařů v čele s p. primářem, tak i ostatního ošetřujícího personálu, díky kterým se podařilo zajistit otci podmínky umožňující, aby mohl s ventilátorem odejít do domácí péče. A to přesto, že jiná zařízení zdravotnické péče nám dávala jen minimální naději na to, že by se to vůbec mohlo povést a připravovali nás na to, že otec bude muset do konce života zůstat v nemocnici. Možná proto, že sama jsem zdravotník, tak jsem měla možnost posoudit řadu věcí nejen jako příbuzná pacienta, ale také z profesionálního hlediska. A před svými kolegy z Orlové v řadě případů smekám.

Od otcova propuštění do domácí péče až do jeho smrti byl nucen vystřídat pro různé akutní potíže řadu různých nemocnic a oddělení, s různou úrovní péče, někdy na špičkové úrovni, jindy z různých důvodů "horší kvality".

I při dalších jeho pobytech na lůžku NIP byla péče celého týmu vždy příkladná a i při srovnání s některými jinými zařízeními, někdy i vyššího typu, oddělení NIP pod vedením pana primáře v pozitivním slova smyslu vyčnívalo, a to jak po odborné stránce, tak rozhodně v neposlední řadě citlivým, lidským a profesionálním přístupem lékařů a všech sestřiček i sanitářek. U pacientů jako byl táta, je právě lidský a chápavý přístup jedna z nejdůležitějších věcí, která dle mého názoru bohužel v řadě zdravotnických zařízení z různých důvodů chybí nebo se vytrácí. V Orlové se jim podařilo skloubit vysoce odbornou a s ohledem na spektrum pacientů i občas značně specifickou a velmi odborně náročnou péči (jak lékařskou, tak ošetřovatelskou) s neuvěřitelně lidským a chápavým přístupem, respektujícím i často "protivné a náladové" vrtochy pacientů. Výsledkem bylo například to, že tatínek, pokud měl jít do nemocnice, vždy preferoval NIP v Orlové. A pokud je vůbec možné, aby byl někdo v nemocnici rád, pak právě v Orlové to tak pro něj bylo a cítil se tam dobře, přestože byl vytržen z domácího prostředí. Nadneseně je možno říci, že pro něj byla díky lékařům a asi zejména sestřičkám "náhradním domovem". Přestože tatínek nakonec bohužel v Orlové náhle zemřel, jsem vděčná za to, že po celou dobu až do konce jsme měli možnost sledovat maximální úsilí ze strany personálu o to mu pomoci, a za jejich citlivý a vstřícný přístup vůči nám, jako jeho nejbližším.

Ještě jednou bych chtěla vyjádřit veliký dík za sebe i maminku a mé sourozence celému týmu NIP za vše, co pro našeho tátu za ty roky udělali, protože toho nebylo vůbec málo a spousta toho by na řadě míst jinde rozhodně nebyla samozřejmostí (přestože na NIP se jednalo o jejich standard).

Jana Koppová, dcera